

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/114/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010842
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317010842.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného W. J. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 4.7.2018, č. k. 1T/184/2017-476, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 4.7.2018, č. k. 1T/184/2017-476 uznal obžalovaného W. J. za vinného, že

od presne nezistenej doby najmenej od roku 2012 do 13.06.2017 si neoprávnene, bez potrebného povolenia Ministerstva zdravotníctva SR zadovážoval na rôznych miestach od rôznych osôb drogu zvanú „pervitín“, ktorej účinnou látkou je metamfetamín a drogu zvanú „marihuana“ (fragmenty rastlín rodu Cannabis vo forme sušiny), ktoré následne prechovával pri sebe, ako aj v byte č. X na X. poschodí, vchod č. XX, H. ulica XXX/XX v C., ako aj v pivnici, ktorá prislúcha k danému bytu, následne tieto predával v rôznych množstvách, za rôznu finančnú hotovosť užívateľom týchto drog v meste C. a to T. T., J. H., K. K., N. A., Q. D., Z. V., K. J., K. J., Q. I., S. K., N. J. a maloletému N. B., nar. 2000, ktorým predával pervitín a S. Q. predával marihuanu, pričom metamfetamín, je zaradený v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

teda neoprávnene kúpil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku, a spáchal tento čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách, a na chránenej osobe - dieťaťi,

čím spáchal obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2, § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 4, ods. 5 Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený i ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal, bezprostredne po jeho vyhlásení, odvolanie prokurátor a to do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Obžalovaný sa práva na podanie odvolania vzdal.

Prokurátor v písomnom odôvodnení podaného odvolania uviedol, že z hodnotenia osoby páchatela, jeho pomerov a možností jeho nápravy vyplynulo, že obžalovaný bol v minulosti viac krát priestupkovo riešený. Je pravdou, že doposiaľ v aktuálnom odpise registra trestov nemá záznam, avšak je potrebné uviesť, že v súčasnosti je na Okresnom súde v Galante podaná obžaloba pod spisovou značkou 2Pv 456/15/2202 za prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, o ktorej doposiaľ nebolo prvostupňovým súdom rozhodnuté; vec je vedená na Okresnom súde v Galante pod sp. zn. 2T/51/2016. Okrem toho je obv. W. J. stíhaný v ďalšom konaní vedenom pod sp. zn. 3T/188/2014 na Okresnom súde v Galante za prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorá vec už bola prvostupňovým súdom rozhodnutá a v súčasnosti je na odvolacom konaní na Krajskom súde v Trnave. Okresný súd v tejto veci rozhodol rozsudkom dňa 11.4.2018, odvolanie bolo podané zo strany prokurátora 11.4.2018 a odôvodnené bolo 12.6.2018. Vo vzťahu k výroku o treste sa prokuratúra preto nestotožňuje s postupom súdu, ktorý uložil obvinenému nepodmienečný trest odňatia slobody s výmerou pod dolnou hranicou trestnej sadzby, za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Je síce pravdou, že obvinený na hlavnom pojednávaní vyhlásil. Že sa cíti byť vinným, avšak v prípravnom konaní žiadnym spôsobom nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní, neprejavil ľútosť nad spáchaním trestného činu, pričom samotná závažnosť trestnej činnosti, ktorú páchal obvinený W. J. dlhodobo, na viacerých osobách a tiež na maloletej osobe, je takého charakteru, že u obvineného nie je dôvodné mu znižovať trestnú sadzbu pod zákonom stanovenú hranicu. Hodnotiac osobu obžalovaného W. J., ktorý bol v minulosti viac krát priestupkovo riešený, a na ktorého sú podané obžaloby za inú (taktiež závažnú) trestnú činnosť a účelovosť priznania sa k žalovanej trestnej činnosti, tunajšia prokuratúra uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov považuje za nezákonný. Bolo povinnosťou súdu vyčakať na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave o podanom odvolaní prokurátora vo veci vedenej na Okresnom súde v Galante pod č. k. 3T/188/2014, o ktorej skutočnosti pri rozhodovaní o treste mal súd vedomosť. Okrem toho je potrebné poukázať aj na to, že súd sa nevysporiadal s vecami dôležitými pre trestné konanie, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke u obvineného dňa 13.06.2017, keď neuložil trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Z týchto dôvodov prokurátor navrhuje, aby Krajský súd Trnava zrušil rozsudok Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/184/2017 zo dňa 04.07.2018 a nariadil Okresnému súdu Galanta, aby vec znovu rozhodol a uložil trest v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť rozhodnutia v rozsahu, v ktorom podal prokurátor odvolanie a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Prokurátor nepovažuje uložený trest odňatia slobody za zákonný a spravodlivý, s poukazom na nedôvodné zníženie dolnej hranice trestnej sadzby. Prvostupňový súd toto zníženie odôvodnil tým, že pri úvahe o treste prihliadol na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi. Obžalovaný doposiaľ právoplatne odsúdený v inej trestnej veci nebol. Prvostupňový súd pri úvahe o výmere trestu predovšetkým zobral do úvahy učené vyhlásenie obžalovaného o vine. Takéto vyhlásenie je z hľadiska ďalšieho postupu súdu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie. Súd zastáva ten právny názor, že vyhlásením viny obžalovaným, ktoré je neodvolateľné, zakladá možný zákonný postup pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovené trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s ustanovením § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. Súd z uvedeného dôvodu pri posudzovaní výmery trestu odňatia slobody a pri posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanoveného trestu odňatia slobody a to trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov.

Úvahy prvostupňového súdu a závery, ku ktorým došiel považuje odvolací súd za správne, vychádzajúce zo zisteného skutkového stavu. K jednotlivým odvolacím námietkam prokurátora odvolací súd uvádza nasledovné.

Spáchanie viacerých priestupkov v minulosti, nie je tak závažnou skutočnosťou, ktorá by vylučovala použitie ustanovení o mimoriadnom znížení trestu.

Vo vzťahu k prebiehajúcim súdnym konaniam na Okresnom súde Galanta a na tunajšom súde platí princíp prezumpcie neviny, preto nemožno neprávoplatne skončené trestné konanie považovať za okolnosť, na ktorú by bolo možné brať zreteľ pri úvahe nad výškou trestu. Pokiaľ ide o trestné konanie obžalovaného vedené v inej veci na tunajšom súde v odvolacom konaní (sp. zn. 6To/89/2017), po preskúmaní príslušného spisu prišiel odvolací súd k záveru, že súbeh trestnej činnosti neprichádza do úvahy a to s ohľadom na čas spáchania skutku, pre ktorý je stíhaný v tomto trestnom konaní, t.j. v konaní vedenom pod sp. zn. 5To/114/2018. Preto nepochybil prvostupňový súd, keď nevyčkal na rozhodnutie odvolacieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6To/89/2017.

Ďalšou odvolacou námietkou prokurátora bolo, že obžalovaný v prípravnom konaní nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní a neprejavil ľútosť nad spáchaním trestného činu. Takýto postoj obžalovaného v prípravnom konaní nemal však význam pre uplatnenie postupu pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. Dôvodom na takýto postup bolo vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré súd prijal a ktoré malo za následok, že sa nevykonalo dokazovanie v otázke viny (viď stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016).

Prokurátor tiež poukázal na naplnenie viacerých znakov kvalifikovanej podstaty stíhaného zločinu. Tieto skutočnosti sa plnom rozsahu odrazili v právnej kvalifikácii trestného činu, ktorá odôvodňuje aj trestnú sadzbu, v rámci ktorej súd uvažoval o uložení trestu. Vyššie citované stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nevyklučuje analogický postup podľa ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona v prípade kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu (rovnako ako pri uzavretí dohody o vine a treste). S poukazom na skutočnosť, že u obžalovaného ide o jeho prvé odsúdenie, zohľadnenie jeho vyhlásenia o vine umožňuje aplikovať mimoriadne zníženie trestu, zvlášť v prípade, ak mimoriadne znížený trest odňatia slobody má výmeru 7 rokov a 6 mesiacov. Od prvopáchatel'a trestnej činnosti možno dôvodne očakávať, že výkon tohto trestu, spoločne s uloženým ochranným dohľadom, splní u neho účel tzv. individuálnej prevencie, ktorý odvolací súd pokladá za prioritný.

Pokiaľ ide o veci dôležité pre trestné konanie, u ktorých prokurátor namietol neuloženie trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v otázke vlastníctva týchto vecí nebolo na hlavnom pojednávaní vykonané žiadne dokazovanie a nebolo teda ustálené, či patria páchatel'ovi trestnej činnosti. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že prokurátor uloženie tohto trestu nenavrhol a rovnako nenavrhol vykonať dokazovanie potrebné na uloženie takéhoto trestu. Otázkou verejného záujmu vo vzťahu k týmto veciam je možné vyriešiť aj postupom použitím inštitútu zhabania veci podľa ust. § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené zistenia a závery odvolací súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné a preto ho zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.